

200706728/1.

Datum uitspraak: 9 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7703 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 augustus 2007 in het geding tussen:

mede voor haar kinderen,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 maart 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van _____ mede voor haar kinderen (hierna: de vreemdeling), om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

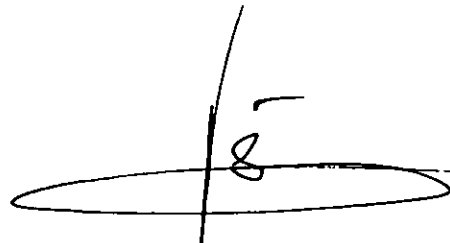
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

309-540.

Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 7703

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 22 augustus 2007

in de zaak van:

geboren op
en haar kinderen

van Angolese nationaliteit,

en tweemaal,

geboren op
en

geboren op

hierna ook te samen aan te duiden als eiseres,
gemachtigde: mr. K. Ross, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,

gemachtigde: mr. M.M. Favier, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 24 juni 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 22 februari 2002 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 21 maart 2002 beroep ingesteld.
- 1.2 Op 24 maart 2004 heeft verweerder het bestreden besluit ingetrokken. Op 9 april 2004 heeft eiseres het beroep ingetrokken.
- 1.3 Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 16 maart 2005 wederom afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 12 april 2005 beroep ingesteld.
- 1.4 Bij uitspraak van 4 juli 2006 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats (AWB 05/16272) het beroep gegrond verklaard.
- 1.5 Tegen deze uitspraak heeft verweerder op 1 augustus 2006 hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 15 februari 2007 (200605659/1) is het hoger beroep gegrond verklaard, is de uitspraak van deze rechtbank van 4 juli 2006 vernietigd en is de zaak naar deze rechtbank terug verwezen.

zaaknummer: AWB 07 / 7703

2

1.6 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 15 juni 2007. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.

2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

2.4 Eiseres heeft in het gehoor over haar vluchtmotieven het volgende verklaard. Eiseres is nooit lid of aanhanger geweest van een politieke partij of beweging, regering of oppositie in Angola. Zij had nooit iets te doen met politiek en was alleen huisvrouw. Haar echtgenoot werkte voor de regering als bij de Staatsveiligheidsdienst. Tegelijkertijd was hij ook actief voor de MPLA en Unita. Eind april of begin mei 2001 is de echtgenoot van eiseres voor zijn werk naar gegaan en niet meer teruggekomen. De Unita heeft in die tijd een aanval op uitgevoerd. Enkele dagen na de aanval is een collega van haar echtgenoot, meneer, naar eiseres toegekomen. Hij heeft haar verteld dat er een gevaarlijke situatie in verband met haar echtgenoot was ontstaan, dat de autoriteiten bij haar langs zouden komen en dat zij onder moest duiken. Daar heeft meneer eiseres verteld dat de autoriteiten er achter waren gekomen dat haar echtgenoot betrokken was bij de aanval van Unita op en dat ze hem daarom hadden gedood. Hij heeft haar ook verteld dat hij verwachtte dat troepen van de regering naar haar huis zouden komen. Eiseres verwachtte dat de regering haar als medeplichtige bij de aanval zou zien en dat ze gevaar liep. Meneer heeft haar ongeveer een week nadat zij was ondergedoken verteld, dat er militairen bij het huis van eiseres waren geweest en het hadden omsingeld. Na ongeveer drie weken van onderduiken heeft eiseres haar land met hulp van meneer verlaten.

2.5 Verweerder heeft zich - samengevat - op de volgende standpunten gesteld. Eiseres heeft geen enkel document overgelegd ter onderbouwing van haar identiteit en nationaliteit. Voorts is zij evenmin in staat gebleken enig bewijs aangaande de door haar beweerde reis van Angola naar Nederland over te leggen. Evenmin is zij in staat gebleken enig detail aangaande haar beweerde vliegreis te verschaffen. Dit wordt haar toegerekend. Daarmee wordt in beginsel afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Verweerder stelt dat daarvan geen sprake is en acht het asielrelaas daarom ongeloofwaardig. Eiseres komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een van de gronden van artikel 29 Vw.

- 2.6 Eiseres heeft daar het volgende – samengevat – tegenin gebracht. Primair stelt eiseres zich op het standpunt dat verweerder in het besluit van 16 maart 2005 ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom door verweerder wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid in vergelijking tot het besluit van 22 februari 2002. Ten tijde van haar vertrek uit Angola bevond zij zich in een vluchtsituatie en was niet in staat documenten te zoeken en mee te nemen. Wat betreft haar reis naar Nederland merkt zij op dat zij nimmer enig document daarvan in handen heeft gehad. Zij was geheel afhankelijk van haar reisagent. Voorts heeft eiseres wel degelijk informatie gegeven aangaande haar reis naar Nederland. Zij kan niet vertellen over de werkzaamheden van haar echtgenoot, omdat hij haar daar nooit over heeft verteld. Eiseres hield zich bezig met het gezin en de opvoeding van haar kinderen. De heer heeft haar na de dood van haar echtgenoot niet nog eens achteraf ingelicht over zijn werkzaamheden. Wel heeft zij gedetailleerd verklaard omtrent de reden dat haar echtgenoot is vermoord, om welke reden zij en haar gezin in Angola worden vervolgd. Verweerder heeft onvoldoende onderbouwd dat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig is. Verweerder had de zaak inhoudelijk dienen te beoordelen. Bij terugkeer loopt zij, als alleenstaande vrouw met zes kinderen, een risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Daar komt bij dat zij in de verscherpte negatieve belangstelling staat vanwege het politieke verleden van haar echtgenoot. Voorts stelt eiseres dat zij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid vanwege de dood van haar echtgenoot. Verder is er sprake van dusdanig bijzondere individuele aspecten dat van haar niet gevergd kan worden terug te keren naar Angola. In deze heeft zij verwezen naar een algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Angola (ambtsbericht) van 29 december 2005. Wat betreft de psychische klachten die zij heeft naar aanleiding van hetgeen zij heeft meegemaakt wijst zij erop dat zij daarvoor onder behandeling staat bij de GGZ Buitendamstel en verwijst zij naar informatie van de huisarts mw. S. Deconick van 10 april 2006. In Angola zullen de kinderen niet de medische zorg krijgen zoals zij die hier te lande thans krijgen. Verweerder heeft tot slot onvoldoende gemotiveerd waarom eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Bij uitspraak van 15 februari 2007 heeft de AbRS geoordeeld dat uit het besluit van 22 februari 2002 blijkt dat verweerder het relaas van eiseres uitsluitend op de zwaarwegendheid daarvan heeft beoordeeld. Eiseres mocht er dan ook niet op rekenen dat verweerder bij het opnieuw beslissen zonder meer zou uitgaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Er bestaat reeds daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder, door aan het besluit van 16 maart 2005, anders dan aan het besluit van 22 februari 2005, ten grondslag te leggen dat het relaas ongeloofwaardig is, in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel of het motiveringsbeginsel heeft gehandeld. De beroepsgrond dat verweerder ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom in onderhavig bestreden besluit wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid, faalt derhalve.
- 2.8 Verweerder heeft eiseres tegengeworpen dat zij geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van haar identiteit, dan wel nationaliteit en heeft daarbij het volgende in aanmerking genomen. De verklaring van eiseres dat zij haar identiteitsbewijs heeft moeten achterlaten in haar woning, wordt ontoereikend geacht. De stelling dat eiseres bij het verlaten van Angola niet geweten zou hebben dat zij alhier zo mogelijk

zaaknummer: AWB 07 / 7703

4

documenten dient te overleggen, ontslaat haar niet van de verantwoordelijkheid die zij in dezen te dragen heeft. Voorts is ze niet in staat gebleken enig bewijs over haar reis te verschaffen. Dit klemmt temeer nu zij de reis per vliegtuig gemaakt zou hebben en derhalve redelijkerwijs verwacht mag worden dat zij in het bezit zou zijn van een vliegticket. De verklaring dat zij haar reisdocumenten heeft moeten afstaan aan de reisagent, wordt niet toereikend geacht. Voorts is zij evenmin in staat gebleken enig specifiek detail te verschaffen van haar beweerde vliegreis van Angola naar Nederland. Zo kan ze niet verklaren wat de naam is van de eerste vliegtuigmaatschappij en kan zij geen vlucht- of stoelnummer geven. Op grond van vorenstaande acht verweerder de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid ervan.

Gezien de op eiseres rustende verantwoordelijkheid om haar asielaanvraag met zoveel mogelijk documenten te onderbouwen, alsmede gelet op de door eiseres gegeven verklaringen, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het hiervoor weergegeven standpunt kunnen stellen. De stelling van eiseres dat zij wel enige informatie over de reis heeft kunnen verschaffen, te weten dat het vliegtuig blauw/wit was en het cabinepersoneel in het blauw was gekleed, maakt niet dat verweerder niet dit standpunt heeft kunnen innemen.

- 2.9 In C1/3.2.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is thans neergelegd en voordien reeds volgde uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) dat indien sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden mogen voorkomen op het niveau van de relevante bijzonderheden. Van het relaas moet dan, wil het geloofwaardig zijn, een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.10 Verweerder stelt dat daarvan geen sprake is en heeft daartoe het volgende opgemerkt. Eiseres heeft geen enkele specifieke informatie kunnen verschaffen over de beweerde activiteiten van haar echtgenoot. Haar verklaring dat zij er niets van afwist, omdat zij er niets mee te maken wilde hebben, wordt ontoereikend geacht. Van haar had redelijkerwijs verwacht mogen worden dat zij gedurende het dagelijks leven met haar echtgenoot dienaangaande enige informatie tot zich zou hebben genomen, temeer daar haar echtgenoot zich reeds vanaf 1992 zou hebben ingelaten met de UNITA. Ook volgt verweerder niet waarom eiseres niet in staat kan worden geacht, na het beweerde overlijden van haar echtgenoot, informatie in te winnen bij de heer Evenmin weet eiseres iets te verklaren over wat haar echtgenoot voor de MPLA deed. Gezien het voorgaande wordt het asielrelaas ongeloofwaardig geacht. Hetgeen eiseres heeft aangevoerd omtrent de algemene situatie in Angola leidt niet tot een andere conclusie, aangezien de informatie niet specifiek ziet op de persoon van eiseres. Gezien het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres haar asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft daarbij betekenis mogen toekennen aan voornoemde omstandigheden.
- 2.11 Gelet op vorenstaande is er daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat eiseres geen verdragvluchteling is. De aanvraag is dus niet gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.

zaaknummer: AWB 07 / 7703

5

- 2.12 In het kader van het beroep op artikel 3 EVRM overweegt de rechtbank als volgt. Eiseres heeft aangevoerd dat zij vanwege haar positie als alleenstaande vrouw met zes kinderen, die lange tijd in het buitenland heeft verbleven en niet beschikt over een sociaal netwerk in Angola bij terugkeer een groter doelwit zal zijn voor het seksuele geweld waaraan de autoriteiten zich schuldig maken. Ter onderbouwing daarvan heeft zij verwezen naar het ambtsbericht van december 2005.
- 2.13 Dat in Angola verkrachting en ander seksueel misbruik een veel voorkomend probleem is en dat vrouwen voor bescherming grotendeels afhankelijk zijn van mannelijke familieleden, is onvoldoende voor de conclusie dat het persoonlijk risico voor eiseres bij terugkeer naar Angola moet worden gekwalificeerd als een reëel risico op een dergelijke behandeling. Dit volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling. Uit het ambtsbericht van december 2005 kan voorts niet worden afgeleid dat het feit dat eiseres lange tijd in het buitenland heeft verbleven en niet meer over een eigen woning of voorzieningen in Angola beschikt, het risico op verkrachting of seksueel misbruik zodanig verhoogt, dat van een zodanig concreet risico moet worden gesproken, dat internationale bescherming in het licht van artikel 3 Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) moet worden geboden. Het risico is daarvoor onvoldoende concreet op eiseres gericht. Dat geldt, volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, eveneens voor het feit dat eiseres zes minderjarige kinderen heeft. De niet betwiste informatie in het ambtsbericht biedt voorts onvoldoende grond voor het oordeel dat voor eiseres sprake zal zijn van een dusdanige beperking van de bestaansmogelijkheden, dat de terugkeer om die reden moet worden aangemerkt als een wrede of onmenselijke behandeling. Geconcludeerd moet worden dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt bij terugkeer een reëel risico te lopen te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat verweerder terecht heeft geweigerd een verblijfsvergunning te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder b, Vw.
- 2.14 Met betrekking tot het beroep op het traumatabeleid overweegt de rechtbank als volgt. Nu verweerder niet hoefde uit te gaan van de geloofwaardigheid van de stelling van eiseres, dat haar echtgenoot op de door haar beweerde wijze om het leven is gekomen, is er daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de reden van haar vertrek uit het land van herkomst.
- 2.15 In het kader van het beroep op bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard heeft eiseres aangevoerd dat zij als alleenstaande vrouw zonder sociaal netwerk in een onhoudbare positie terecht zal komen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld, onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de AbRS, dat genoemde omstandigheden niet kunnen worden aangemerkt als individuele omstandigheden. Voorts merkt verweerder daartoe op dat de situatie en positie van eiseres niet afwijkend is gebleken van die van andere alleenstaande vrouwen met jonge kinderen in Angola, waarbij tevens van belang wordt geacht dat in onderhavig geval wel degelijk sprake is van een netwerk in de persoon van een moeder, een zus en een broer van eiseres. Voor zover eiseres stelt dat haar problemen met de autoriteiten haar tot een groter doelwit maken voor het seksuele geweld waaraan de autoriteiten zich schuldig zouden maken, wordt opgemerkt dat, gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas, dit argument niet kan worden gevolgd. De door eiseres aangevoerde

zaaknummer: AWB 07 / 7703

6

omstandigheden leiden niet tot de conclusie dat van haar niet verlangd kan worden terug te keren naar het land van herkomst.

- 2.16 Naar het oordeel van de rechtbank is het hierboven weergegeven standpunt van verweerder niet onredelijk. De door eiseres gestelde en onderbouwde psychische klachten kunnen daar niet aan af doen, nu deze klachten geen reden voor vertrek uit het land van herkomst zijn geweest. Er is daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de reden van het vertrek van eiseres uit het land van herkomst. De aanvraag is dus ook niet gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.17 Met betrekking tot het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw, overweegt de rechtbank als volgt.
- 2.18 Bij brief van 1 juni 2001 heeft verweerder de Tweede Kamer bericht dat er ten aanzien van Angola naar zijn oordeel geen aanleiding is voor het instellen van een beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Angola. Bij uitspraak van de AbRS van 20 augustus 2002 heeft deze beleidsbeslissing de rechterlijke toets doorstaan. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat blijkens het ambtsbericht van 4 mei 2001, 13 februari 2002, 17 april 2002, 27 augustus 2002, 14 mei 2003 en 5 juni 2004 de situatie in Angola niet dusdanig is verslechterd dat terugkeer naar Angola zou getuigen van een bijzondere hardheid in verband met de algehele situatie aldaar. Eiseres stelt zich op het standpunt dat deze besluitvorming onzorgvuldig tot stand is gekomen, nu verweerder in zijn oordeel niet het ambtsbericht van 12 september 2004 en van 29 december 2005 heeft betrokken.
- 2.19 De rechtbank is van oordeel dat weliswaar verweerder in het kader van de zorgvuldigheid het ambtsbericht van 12 september 2004 in zijn besluitvorming had dienen te betrekken, echter nu eiseres geen argumenten heeft aangevoerd op grond waarvan de rechtbank zou kunnen oordelen dat verweerder op grond van de inhoud van dit ambtsbericht, in afwijking van eerdere beslissingen op dit punt, niet in redelijkheid dit beleid kan voeren, heeft het beroep op dit ambtsbericht reeds hierom geen kans van slagen. Het ambtsbericht van 29 december 2005 heeft verweerder niet hoeven en kunnen betrekken in zijn besluitvorming, nu dit ambtsbericht is gedateerd van na het bestreden besluit. Ook deze beroepsgrond faalt derhalve.
- 2.20 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.21 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

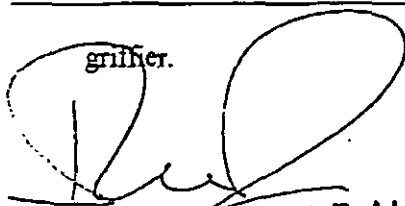
verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.T.B. de Vries, rechter, en op 22 augustus 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.L.L. van den Akker,

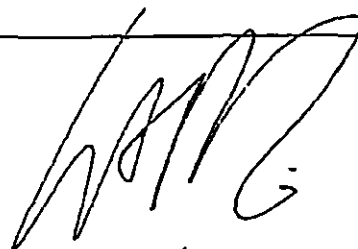
zaaknummer: AWB 07 / 7703

7

griffier.

afschrift verzonden op: 23 AUG 2007

Coll: M

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5660	
B	19 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
T.a.v.: hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Fax: 070- 365 13 80

Amsterdam, 19 september 2007

Betreft :
Ons kenmerk : 00602298/RO/ro

Edelachtbare heer, vrouwe,

Appellante:

Geboortedatum: , mede namens haar kinderen:

geboren op
geboren op
geboren op
geboren op
geboren op
geboren op

Nationaliteit: allen van Angolese nationaliteit

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellante kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr. K. Ross verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 07/ 7703, d.d. 22 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellante kan zich niet verenigen met overweging 2. 7 van de rechtbank dat " Bij uitspraak van 15 februari 2007 heeft de AbRS geoordeeld dat uit het besluit van 22 februari 2002 blijkt dat verweerder het relaas van eiseres uitsluitend op de zwaarwegendheid daarvan heeft beoordeeld. Eiseres mocht er dan

Stichting Derdengelden RSW Advocaten rekeningnummer 504240749

Wij aanvaarden geen aansprakelijkheid voorzover onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering geen dekking zou bieden.

ook niet op rekenen dat verweerder bij het opnieuw beslissen zonder meer zou uitgaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Er bestaat reeds daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder, door aan het besluit van 16 maart 2005, anders dan aan het besluit van 22 februari 2005, ten grondslag te leggen het relaas ongeloofwaardig is, in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel of het motiveringsbeginsel heeft gehandeld. De beroepsgrond dat verweerder ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom in onderhavig bestreden besluit wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid, faalt derhalve.

Gronden waarop appellante zich met het voorgaande niet kan verenigen:

Appellante stelt dat de rechtbank de uitspraak van uw Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet juist heeft geïnterpreteerd.

In uw uitspraak d.d. 15 februari 2007 heeft u in rechtsoverweging 2.2.1 geoordeeld dat uit het besluit van 22 februari 2002 blijkt dat verweerder het relaas van appellante uitsluitend op de zwaarwegendheid heeft beoordeeld en dat appellante er dan ook niet op mocht rekenen dat verweerder bij het opnieuw beslissen zonder meer uit zou gaan van de geloofwaardigheid van het relaas.

Appellante leest uw uitspraak d.d. 15 februari 2007 zo dat verweerder de mogelijkheid heeft om na een intrekking van een beslissing (ook al is die beslissing slechts getoetst aan de zwaarwegendheid en niet aan de geloofwaardigheid) het verweerder vrij staat een nieuwe beoordeling te geven omtrent de geloofwaardigheid van het relaas.

Appellante merkt ten aanzien hiervan op dat de door verweerder in de praktijk gehanteerde toetsingsvolgorde van primair geloofwaardigheid en subsidair zwaarwegendheid het van belang is dat er duidelijk door verweerder gemotiveerd dient te worden op welke grond de aanvraag wordt afgewezen en de afwijzigingsgrond voldoende gemotiveerd dient te zijn.

U heeft u in uw uitspraak niet uitgelaten over het argument dat appellante in beroep heeft aangevoerd in de eerste procedure dat wanneer verweerder een geheel nieuw standpunt inneemt met betrekking tot de geloofwaardigheid, dat verweerder dit dan zorgvuldig dient te motiveren. Appellante heeft dan ook gesteld dat haar primaire standpunt is dat de beschikking d.d. 16 maart 2005 gekenmerkt wordt door een motiveringsgebrek nu verweerder niet voldoende heeft gemotiveerd waarom er door verweerder getwijfeld wordt aan de geloofwaardigheid van haar relaas in vergelijking met de eerdere beschikking d.d. 22 februari 2002.

De conclusie van de rechtbank dat "de beroepsgrond dat verweerder ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom in onderhavig bestreden besluit wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid, faalt derhalve" kan niet worden onderbouwd door de rechtbank door middel van een verwijzing naar de uitspraak van uw afdeling d.d. 25 februari 2007.

Nu de rechtbank ten onrechte heeft verwezen naar uw uitspraak d.d. 15 februari 2007 met betrekking tot de beroepsgrond van ondeugdelijke motivering heeft de rechtbank een uitspraak gedaan welke in strijd is met artikel 8:69, lid 1 Awb waarin is bepaald dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken en het verhandelde tijdens vooronderzoek en onderzoek ter zitting.

Grief II

Appellante kan zich niet verenigen met overweging 2.8 van de rechtbank dat *"Gezien de op eiseres rustende verantwoordelijkheid om haar asielaanvraag met zoveel mogelijk documenten te onderbouwen, alsmede gelet op de door eiseres aangegeven verklaringen, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het hiervoor weergegeven standpunt kunnen stellen. De stelling van eiseres dat zij wel enige informatie over de reis heeft kunnen verschaffen, te weten dat het vliegtuig blauw/ wit was en het cabinepersoneel in het blauw was gekleed, maakt niet dat verweerder dit standpunt niet heeft kunnen innemen"*.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank gaat hierbij voorbij aan hetgeen appellante heeft aangevoerd in de zienswijze d.d. 16 februari 2005 alsmede in de gronden van beroep d.d. 13 mei 2005 en 11 april 2006. Hierin heeft eiseres aangevoerd dat zij vanwege de emoties op bepaalde zaken niet heeft gelet. In haar zienswijze d.d. 16 april 2005 heeft appellante verwezen naar 6 van het rapport van eerste gehoor.

De rechtbank heeft deze verklaring van eiseres in het geheel niet bij haar beoordeling betrokken, althans dit volgt niet uit de uitspraak.

Hierdoor heeft de rechtbank een uitspraak gedaan welke in strijd is met artikel 8:69, lid 1 Awb waarin is bepaald dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken en het verhandelde tijdens vooronderzoek en onderzoek ter zitting.

Grief III

Appellante kan zich niet verenigen met overweging 2.10 van de rechtbank dat *"Gezien het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres haar asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft daarbij betekenis mogen toekennen aan voornoemde omstandigheden"*. De rechtbank verwijst hierbij naar het standpunt van verweerder dat appellante geen enkele specifieke informatie heeft kunnen verschaffen over de beweerde activiteiten van haar echtgenoot.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellante stelt dat de rechtbank voorbij is gegaan aan de beroepsgrond van appellante dat behalve dat er een zeer goede reden is waarom zij niet meer kan vertellen over de activiteiten van haar echtgenoot er gelet op dit enkele feit er geen sprake is van hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden op grond waarvan gesteld kan worden dat er van het relaas van appellante geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Nu de rechtbank bij haar beoordeling voorbij is gegaan aan de door appellante aangevoerde beroepsgrond heeft de rechtbank een uitspraak gedaan welke in strijd is met artikel 8:69, lid 1 Awb waarin is bepaald dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepsschrift, de overgelegde stukken en het verhandelde tijdens vooronderzoek en onderzoek ter zitting.

Grief IV

Appellante kan zich niet verenigen met overweging 2.14 dat *"met betrekking tot het beroep op het traumatische overweegt de rechtbank als volgt. Nu verweerder niet behoefde uit te gaan van de geloofwaardigheid van de stelling van eiseres, dat haar echtgenoot op de door haar beweerde wijze om het leven is gekomen, is er daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de reden van haar vertrek uit het land van herkomst"*

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I waarbij appellante gemotiveerd heeft betoogd dat de rechtbank ten onrechte heeft geconcludeerd dat verweerder in redelijkheid het relaas ongeloofwaardig heeft mogen achten.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Minister te veroordelen in de proceskosten.

Een kopie van dit schrijven zend ik heden aan verweerder.

Hoogachtend

Mr. C. Ross

Bijlagen: 1